

opusdei.org

Лист Прелата (липень 2015)

Монсенъюр Хав'єр Ечеваррія нагадує про те, наскільки важливими в кожній родині є допомога в зростанні у вірі та християнському житті.

17.07.2015

Любі мої, нехай Господь береже моїх дочок та синів!

Протягом цього марійного року намагаємося посилити нашу молитву за прийдешній Синод єпископів, присвячений

проблемам родини. Папа Франциск не перестає просити нас про “**молитву, сповнену любові до родини й життя. Молитва, яка вміє радіти з тими, хто в радості, і страждати з тими, хто у смутку (...).** Таким чином, Церква, підтримана і заохочена Божою благодаттю, зможе стати ще більш єдиною і бути сильнішим свідоцтвом правди Божої Любові й милосердя до родин цілого світу без жодного винятку, як до тих, що становлять частину пастви, так і до тих, які є поза нею”.[1]

Вирішальним є заступництво Марії. У час приготувань до свята 16 липня ми звертаємося до неї з повною довірою. Адже літургійний спомин Пресвятої Діви Марії з гори Кармель запрошує нас до оновлення наших покликів до Неба. Церква заохочує нас просити Господа, щоб з

допомогою і через материнське піклування Марії, *“ми щасливо досягли, Господи Ісусе Христе, твоєї святої гори”*. [2]

Святий Іван Павло II наголошував на необхідності катехизації в родинному середовищі, особливо зараз, коли в багатьох місцях “антирелігійні закони намагаються перешкоджати навіть вихованню у вірі, там, де брак віри і нав'язливий секуляризм практично унеможливлюють справжнє релігійне зростання” [3].

Усі ми з радістю маємо долучитися до цього завдання з довірою до Бога й оптимізмом, не зупиняючись перед несприятливими обставинами чи то навіть об'єктивними труднощами, які можуть трапитися. *“Рука Господня не закоротка, щоб рятувати, і вухо*

*його не глухе, щоб чути,”[4]- каже нам Ісая. **“Господь незмінний. - Необхідно лише, щоб знайшлись люди віри, - і тоді відновляться чудеса, про які ми читаємо у Святому Писанні”.**[5]*

Це найважливіше завдання для родини стосується передусім батьків. Відповідно до віку й особливостей кожної дитини, батьки повинні навчати їх глибинним значенням віри й милосердя Христа. “Для дітей батьки завдяки свідочтву власного життя є найпершими вісниками Євангелії. Більше того, молячись разом із дітьми, читаючи Святе Письмо разом із ними, ведучи їх до єдності з Євхаристійним та Церковним Тілом Христа, батьки стають справжніми батьками, тобто не лише тими, які породили тілесне життя, але й те, яке через оновлення Святим Духом,

починається на Хресті й у Воскресінні Христовім”.[6]

Незліченна кількість подяк з усього світу звернено до святого Хосемарії за його слова заохочення, звернені до подружніх пар і родин. Цитуючи Святе Письмо, він говорив: **“Dicite iusto quoniam bene (див.: Іс 3, 10); ви все робите дуже правильно, бо не народжуєте дітей так, як це роблять тварини. Бо ви знаєте, що діти мають душу і що існує життя після смерті - сповнене вічного щастя або вічної муки, - і ви прагнете щастя для своїх дітей як зараз, так і потім. Тож нехай благословляє вас Господь!”**. [7]

Обов'язок підтримувати наймолодших у вірі та християнському житті стосується також інших членів родини, а особливо старших дітей, бабусь і

дідусів. Усюди, де ми прагнемо створити атмосферу Назарету, ми повинні поводити себе відповідним до цієї інтенції чином, намагаючись власним прикладом і доречним словом зробити це братнє служіння найважливішим з усього, що ми можемо запропонувати.

А втім, ми не повинні забувати, що в деякі родини чи то інші середовища, де дбають про виховання в дусі християнської доктрини, інколи проникає вірус, який послаблює, а деколи й гасить віру. Тоді з відповідальністю, спокійно і не втрачаючи надії, батьки мають якнайкраще виконувати свій обов'язок виховання у вірі. Не достатньо лише віддати дітей до школи з правильним доктринальним вихованням або обмежитися тим, що діти перебувають в оточенні, де гарантується гідна католицька

формація, яка відповідає їхньому вікові. Все це є лише допомогою, гарними допоміжними засобами, але найпершу і основну відповідальність завжди мають батьки.

Коли нашого Засновника питали про це, він найчастіше давав таку пораду: ***“Ви повинні захищати віру ваших дітей двома способами: перший - вашою християнською поведінкою, вашим прикладом. І потім - ученням Церкви, намагаючись ще раз пройти катехизацію (...). І, без мук для ваших дітей, ви виховуватимете їх у правильному вченні. У такий спосіб ви врятуєте віру ваших дітей”.***[8]

З раннього віку діти є свідками того, що відбувається в родині. Вони відразу розуміють, чи поведуться їхні батьки відповідно

до того, чому навчають; чи жертвують собою заради інших; чи ставляться з розумінням до недоліків інших людей; чи вони здатні пробачати і, коли це доречно, виправляти інших у лагідній формі, але чітко й відкрито. Безумовно, як пояснював наш засновник, **“усе, що відбувається вдома, впливає на дітей - позитивно чи негативно. Намагайтеся бути для них добрим прикладом, не приховувати від них ваше життя у вірі, намагайтеся бути чистими у вашій поведінці: тоді діти навчатися від вас і стануть вінцем вашої зрілості й вашої старості. Ви для них є відкритою книгою. Тому вам потрібно мати внутрішнє духовне життя, боротись, щоб стати добрими християнами; інакше всі ваші намагання щодо виховання ваших дітей або дітей ваших**

друзів будуть просто даремними”.[9]

Аби цей фундаментальний і найголовніший обов'язок був дієвим, батьки й інші вихователі повинні докласти зусиль до якнайбільшого поглиблення знань про віру - навчатись і дослухатись до порад більш освічених у даному питанні людей - так, щоб учення Церкви просвітило їхній розум і запалило серця. Усе це матиме вплив на їхню щоденну діяльність, і тоді вони зможуть сказати те, що Святий Дух дає сказати батькам, коли їхні діти, наслідуючи приклад і дослухаючись до порад, шукають шляхи Господа: *“Сину мій, якщо твоє серце буде мудрим, моє серце радітиме. І моє нутро буде веселитись, коли вуста твої промовлятимуть правдиві речі”.*

[10]

Коментуючи ці слова, Папа Франциск додав: **“Неможливо ще краще висловити гордість і розчулення батька, який визнає те, що він передав синові найголовніше в цьому житті - мудре серце (...). Батько знає добре, скільки йому коштувало передати цей спадок: скільки близькості, скільки ніжності та стійкості. Але ж яка тепер розрада, яка гарна відплата, коли діти поважають цей спадок! Це радість, що переважає будь-які труднощі, долає будь-які непорозуміння й лікує всі рани”**.[11]

Незважаючи на всі піклування, часто-густо, особливо в деяких країнах, перехід до підліткового або молодіжного віку супроводжується удаваною втратою віри. Це не відчуження стосовно віри, а, радше, певне охолодження, недбалість у

релігійній практиці, нав'язані ззовні й застосовувані задля уникнення контрасту зі шкільним чи університетським середовищем, з друзями чи подругами. У такій ситуації найпершою реакцією батьків та друзів-християн має стати посилення молитви за цю людину, ніжність і намагання зрозуміти.

“Оскільки ти є християнською матір'ю, -казав святий Хосемарія одній стривоженій матері, -ти віднайшла найголовніший і найефективніший метод: молитву. Звертайся з молитвою до Пресвятої Діви, яка дуже добре розуміє матерів, бо вона є Матір'ю Господа нашого, Матір'ю твоєю і твоїх дітей, і моєю.

А ще спробуй знайти хороших друзів для твоїх дітей (...).

Часто вам, матерям, потрібно менше тиснути на дітей, бо

вони можуть звинуватити вас у тому, що ви позбавляєте їх свободи. Як результат, завдяки добрим друзям діти самі поволі повернуться (...). А люди, зміцнені вашою молитвою, чинитимуть добро вашим дітям, щоб вони з любов'ю повернулися до Церкви".[12]

Не можу не розповісти вам те, що трапилося нещодавно. Якось супернумерарій з професійних мотивів поїхав до одного дуже далекого місця, де католицька спільнота є дуже маленькою. Щодня він ходив на Святу Месу, яку відправляв місцевий священик. Крім нього, був ще один священик, який надзвичайно важко звикав до умов тамтешньої місцевості. Через три дні, під час акту подяки після Причастя, священик запитав у цього супернумерарія, чому він щодня відвідував Службу. Цей

вірний Прелатури відповів, що має потребу брати участь у Голгофській Жертві, як того він навчився в Опус Деї. Цей приклад віри і наполегливості спонукав священика написати до найближчого Центру Прелатури, який знаходився на відстані тисячі кілометрів, запитуючи, чи можна йому стати членом Справи. Він триває в контакті, і я молюся, щоб ці стосунки поглиблювалися. Дочки мої і сини, що читаєте ці рядки, бачите, який сильний вплив має гарний приклад.

Окрім молитви й прохання про пораду, намагання познайомити дітей з однолітками, які могли б допомогти їм, святий Хосемарія також радив розмовляти з дітьми спокійно і стримано, а особливо коли виростають, щоб вони були свідомими власних обов'язків дітей Божих. ***“Не втрачаючи спокій, поговоріть із ними***

мирно, відверто, від серця до серця. Не з усіма дітьми разом, але з кожним окремо. Мама може поговорити з дівчатами, хоча деколи краще навпаки. Ви добре знаєте їхню психологію. До них потрібно ставитися по-різному, щоб діяти справедливо. Поговоріть, будьте їм друзями. Вони вас дуже добре зрозуміють, бо в їхніх серцях є, і вона ще жива, ваша власна віра. Нехай навіть ззовні є той бруд, що на них накидали. Якщо вони сповідаються, щасливо йтимуть далі”.[13]

Цього ранку я відправлятиму Святу Месу в одній парафіяльній церкві, присвяченій святому Хосемарії, в Бургосі. Саме в цьому місті наш Отець відновив апостольську працю Опус Деї після того, як він, під час іспанської громадянської війни, залишив Мадрид. Молімося

щоденно про духовні плоди в цілому світі, за приготування до поширення на нові землі й за всю діяльність, яка стосується роботи з молоддю у різних країнах, заради служіння Церкві й душам. Коли молитесь за них, пам'ятайте в молитві також і їхні родини.

Просіть любого дона Альваро про допомогу, щоб наша вірність зростала щодня.

З усією моєю любов'ю
благословляю вас,

ваш Отець

+ Хав'єр

.....

[1] Папа Франциск. Промова під час Загальної аудієнції, 25-III-2015.

[2]Римський Міссал. Спомин Пресвятої Діви Марії з гори Кармель, Collecta.

[3]San Juan Pablo II. Exhort. apost. Catechesi tradendae, 16-X-1979, n. 68.

[4]Іс 59,1.

[5]Святий Хосемарія. Шлях, № 586.

[6]San Juan Pablo II. Exhort. Apost. Familiaris consortio, 22-X-1981, n.39.

[7]San Josemaría. Notas de una reunión familiar, 18-X-1972.

[8]Там само.

[9]San Josemaría. Notas de una reunión familiar, 12-XI-1972.

[10]Прип 23, 15-16.

[11]Папа Франциск. Промова під час Загальної аудієнції, 4-II-2015.

[12]San Josemaría. Notas de una reunión familiar, 12-XI-1972.

[13]San Josemaría. Notas de una reunión familiar, 28-XI-1972.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
uk-ua/article/list-prelata-lipen-2015-
roku/](https://opusdei.org/uk-ua/article/list-prelata-lipen-2015-roku/) (31.03.2026)